

UOHSX005CQBG

PŘESEDÁ ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R62/2013/VZ-21942/2013/310/LPa

Brno 12. listopadu 2013

Ve správním řízení o rozkladu, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 30. 10. 2012 navrhovatelem –

společností **Forezní DNA servis, s.r.o.**, IČ 27227529, se sídlem Janovského 18/1251, 170 00 Praha 7,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S713/2012/VZ-3422/2013/511/JCh ze dne 22. 2. 2013, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Česká republika – Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje**, IČ 75151529, se sídlem Nádražní 2, 306 28 Plzeň 3,

učiněných při zadávání podlimitní veřejné zakázky „**Nákup spotřební chemie – genetika**“ zadávané formou zjednodušeného podlimitního řízení na základě písemné výzvy k podání nabídky ze dne 18. 10. 2012, odeslané zájemcům dne 19. 10. 2012,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S713/2012/VZ-3422/2013/511/JCh ze dne 22. 2. 2013

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Česká republika – Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, IČ 75151529, se sídlem Nádražní 2, 306 28 Plzeň 3 (dále jen „**zadavatel**“) – vyzval písemnou výzvou ze dne 18. 10. 2012, odeslanou dne 19. 10. 2012, ve zjednodušeném podlimitním řízení šest zájemců k podání nabídky a k prokázání splnění kvalifikace ve veřejné zakázce „Nákup spotřební chemie - genetika“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Na základě návrhu hodnotící komise zadavatel vyloučil uchazeče Forezní DNA servis, s.r.o., IČ 27227529, se sídlem Janovského 18/1251, 170 00 Praha 7 (dále jen „**navrhovatel**“) ze zadávacího řízení poté, co při posuzování naplnění kvalifikačních předpokladů hodnotící komise zjistila, že nabídka navrhovatele neobsahovala čestné prohlášení prokazující splnění technického kvalifikačního předpokladu ve smyslu § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“), na základě něhož měli uchazeči o veřejnou zakázku prokázat realizaci nejméně tří obdobných dodávek v posledních třech letech s uvedením jejich rozsahu v minimálním rozsahu 500 000,- Kč v rámci jedné ucelené zakázky. Rozhodnutí zadavatele o vyloučení z další účasti v zadávacím řízení navrhovatel obdržel dne 9. 11. 2012.
3. Proti uvedenému rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení podal navrhovatel k rukám zadavatele dne 19. 11. 2012 námitky, kterým zadavatel po přezkoumání jejich oprávněnosti nevyhověl. Rozhodnutí o námitkách obdržel navrhovatel dne 23. 11. 2012.
4. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 3. 12. 2012 u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen

„návrh“), doplněný o absentující text dne 13. 12. 2012. Dne 3. 12. 2012, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele, bylo tedy podle § 113 zákona zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, vedené pod sp. zn. ÚOHS-S713/2012/VZ, jehož účastníky byli určeni zadavatel a navrhovatel.

5. Ve svém návrhu navrhovatel vyjádřil přesvědčení, že neexistují žádné zákonné důvody pro jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení, s čímž spojil svou námitku směřující proti zadávacím podmínkám. Konkrétně navrhovatel ve svém návrhu brojil proti bodu 7. 3 výzvy k podání nabídky, ve kterém zadavatel požadoval jako jeden z kvalifikačních předpokladů předložení čestného prohlášení, že dodavatel realizoval v posledních 3 letech nejméně tři obdobné dodávky s uvedením jejich rozsahu (minimálně 500 000,- Kč v rámci jedné ucelené dodávky). Navrhovatel byl vyloučen z další účasti na zadávacím řízení, když odmítl předložit takového čestné prohlášení s tím, že uvedený požadavek zadavatele navrhovatel označil za diskriminační a nepřiměřený ve vztahu k předmětu a rozsahu veřejné zakázky. Dále navrhovatel uvedl, že jednáním zadavatele došlo k porušení ustanovení § 6 zákona a navrhovateli vznikla takto újma na jeho právech, když jeho nabídka byla finančně nejvýhodnější a tudíž by v případě jeho nevyločení ze zadávacího řízení byla realizována. Ve svém návrhu navrhovatel dále upozornil na skutečnost, že zadavatel nezodpověděl jeho písemný dotaz číslo 18, který navrhovatel k zadávacím podmínkám vnesl a to ani po navrhovatelově písemné urgenci.
6. V závěru svého návrhu navrhovatel navrhl, aby bylo ve smyslu ustanovení § 118 zákona uloženo nápravné opatření, spočívající ve zrušení rozhodnutí o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení pro nesplnění technických kvalifikačních předpokladů a navrhl dále zrušit veškeré úkony zadavatele související s posouzením a hodnocením nabídek.
7. Ve svém vyjádření k návrhu navrhovatele ze dne 19. 12. 2012 zadavatel upozornil na skutečnost, že zadávací podmínky nebyly navrhovatelem napadeny dříve podanou námitkou tak, jak to podle zadavatele předpokládá ustanovení § 110 odst. 9 zákona. Vyloučení navrhovatele z účasti na zadávacím řízení pro nesplnění technických kvalifikačních předpokladů bylo navíc podle zadavatele učiněno v souladu se zákonem, neboť navrhovatel nesplnil jednu z podmínek zadávacího řízení, když požadovaným způsobem neprokázal splnění kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 1 zákona.

II. Napadené rozhodnutí

8. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů a na základě vlastních zjištění vydal dne 22. 2. 2013 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S713/2012/VZ-3422/2013/511/JCh (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým ve výroku I. rozhodl o zamítnutí návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele v části směřující proti vyloučení navrhovatele z účasti na zadávacím řízení, podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona, neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření.
9. Ve výroku II. napadeného rozhodnutí pak rozhodl o zamítnutí návrhu navrhovatele podle § 118 odst. 5 písm. c) zákona v části směřující proti zadávacím podmínkám, neboť návrh v této části nebyl podán osobou k tomu oprávněnou.

10. Ve výroku III. napadeného rozhodnutí pak zamítl v souladu s § 118 odst. 5 písm. c) zákona návrh i v části, která se týkala odpovědi na dodatečný dotaz navrhovatele, neboť ani v této části nebyl návrh podán osobou k tomu oprávněnou.
11. K výroku I. napadeného rozhodnutí Úřad poté, co vymezil relevantní ustanovení zákona, konstatoval, že v postupu zadavatele při vyloučení navrhovatele z účasti na předmětném zadávacím řízení z důvodu nesplnění požadavků zadavatele podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona neshledal porušení zákona, které by mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Navrhovatel odmítl poskytnout zadavatelem požadované čestné prohlášení, kterým by prokázal realizaci nejméně 3 obdobných dodávek v posledních třech letech a nesplnil tedy požadavek zadavatele stanovený v bodu 7. 3 výzvy k podání nabídky na splnění technických kvalifikačních předpokladů podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona. Zadavatel tedy postupoval v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 zákona, pokud navrhovatele z účasti na zadávacím řízení vyloučil.
12. V odůvodnění výroku II. napadeného rozhodnutí, týkajícího se návrhu v části, ve které navrhovatel brojil proti zadávacím podmínkám, Úřad opět uvedl relevantní ustanovení zákona, ze kterých při svém rozhodování vycházel, zejména pak připomněl zásadu zakotvenou v ustanovení § 110 odst. 7 zákona, resp. podmínku pro podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, tedy předchozí řádné a včasné uplatnění námitek u zadavatele. Úřad v otázce včasnosti podání předchozích námitek vycházel z ustanovení § 110 odst. 3 zákona a zjistil, že lhůta pro podání nabídek skončila dne 5. 11. 2012, lhůta pro doručení námitek proti zadávacím podmínkám tedy skončila posledním dnem pětidenní zákonné lhůty, tedy dne 12. 11. 2012. Z uvedeného Úřad vyvodil závěr, že námitky navrhovatele ze dne 18. 11. 2012, doručené zadavateli dne 19. 11. 2012 byly v části týkající se zadávacích podmínek podány po lhůtě stanovené zákonem v ustanovení § 110 odst. 3 zákona a tedy opožděně. Úřad tedy dospěl k závěru, že navrhovatel v části návrhu týkající se zadávacích podmínek, nebyl osobou k tomuto úkonu oprávněnou.
13. Obdobně pak Úřad rozhodl co do výroku III. napadeného rozhodnutí, týkajícího se navrhovatelem tvrzené skutečnosti, že zadavatel ani po písemné urgenci neodpověděl na jeho dodatečný dotaz číslo 18 k zadávacím podmínkám. Úřad i zde odkázal na ustanovení § 110 odst. 7 zákona a na skutečnost, že v daném případě nebyly ze strany navrhovatele podány námitky zadavateli a nebyla tak splněna podmínka nezbytně předcházející podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele. Ani v tomto případě tak navrhovatel podle závěru Úřadu nebyl osobou k podání této části návrhu oprávněnou.

III. Námitky rozkladu

14. Navrhovatel uplatnil dne 11. 3. 2013 proti napadenému rozhodnutí v zákonné lhůtě rozklad ze stejného dne, kterým napadl rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S713/2012/VZ-3422/2013/511/JCh ze dne 22. 2. 2013 v celém jeho rozsahu.
15. V úvodu svého rozkladu navrhovatel sdělil, že žádá o přehodnocení napadeného rozhodnutí a přijetí původně navrhovaného opatření spočívajícího ve zrušení rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.

16. Dále zopakoval své tvrzení uvedené již v jeho návrhu, že požadavek zadavatele na předložení čestného prohlášení je jasným porušením zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace podle § 6 zákona. Uvedl k tomuto skutečnost, že žádná součást Policie ČR, jež provozuje DNA laboratoře, doposud nenakupovala takové množství izolačních soustav, aby byl splněn požadavek zadavatele na 3 obdobné dodávky v hodnotě 500 000,- Kč bez DPH. Uchazeč o předmětnou veřejnou zakázku by tedy musel k prokázání uvedeného kvalifikačního předpokladu zaslat zadavateli čestné prohlášení s vědomě nepravdivými údaji, zadávacího řízení se nezúčastnit či postupovat jako navrhovatel, tedy zaslat zadavateli čestné prohlášení, že je schopen veřejnou zakázku realizovat a nesplnit tak zadavatelův požadavek uvedený v bodě 7. 3 výzvy k podání nabídky. Navrhovatel k uvedenému dodal, že zadavatel k prokázání uvedených kvalifikačních předpokladů požadoval čestné prohlášení. Pokud by ovšem zadavatel podle jeho názoru požadoval seznam v minulosti realizovaných zakázek s příložením osvědčení, nemohl by se do soutěže nikdo přihlásit, protože dodávky v takovémto rozsahu a struktuře v minulosti vůbec realizovány nebyly. Podle navrhovatele není možné po uchazečích vyžadovat, aby do čestného prohlášení uváděli nepravdivé údaje a vyloučit ty uchazeče, kteří toto odmítají.
17. V souvislosti s uvedenými skutečnostmi, kdy při vytváření kvalifikačních požadavků zadavatel porušil ustanovení § 6 zákona, se navrhovatel domnívá, že neexistují zákonné důvody pro jeho vyloučení z účasti na zadávacím řízení.

Závěry rozkladu

18. Na základě v rozkladu uvedených skutečností navrhovatel navrhl, aby předseda Úřadu vydal rozhodnutí, kterým uloží zadavateli ve smyslu § 118 zákona nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení a zároveň zruší veškeré úkony zadavatele související s posouzením a hodnocením nabídek. Dále navrhovatel požaduje navrácení uhrazené kauce.

Vyjádření zadavatele

19. Svým podáním ze dne 14. 3. 2013 se k podanému rozkladu vyjádřil zadavatel, který se plně ztotožnil se závěry napadeného rozhodnutí a navrhl, aby byl rozklad navrhovatele zamítnut.

IV. Řízení o rozkladu

20. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci autoremedury a v souladu s § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

21. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jejich vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, popřípadě

vyžadoval-li to veřejný zájem, přičemž jsem s přihlédnutím k závěru rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.

22. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S713/2012/VZ-3422/2013/511/JCh ze dne 22. 2. 2013, rozhodl tak, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

23. V první řadě konstatuji, že jsem se ztotožnil s napadeným rozhodnutím i jeho odůvodněním, které je plně srozumitelné a je z něj seznatelné, jakými skutečnostmi a úvahami se správní orgán při svém rozhodování řídil.
24. Nejprve považuji za nutné se vyjádřit k požadavku navrhovatele, který je obsažen v úvodu jeho rozkladu, kdy navrhovatel „žádá o přehodnocení rozhodnutí a přijetí původně navrhovaného opatření spočívajícího ve zrušení rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.“ K tomuto pouze na vysvětlení uvádím, že veřejná zakázka byla rozdělena podle typu spotřebního materiálu na části A), B), a C). Rozhodnutím ze dne 8. 11. 2012 byla zadavatelem zrušena část zadávacího řízení týkající se části A) a B) veřejné zakázky a to ve smyslu ustanovení § 84 odst. 1 písm. e) zákona, když po posouzení nabídek zbyla v těchto částech veřejné zakázky pouze jedna nabídka k hodnocení. Proti tomuto rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení však nebyl ze strany navrhovatele podán návrh na přezkoumání úkonů zadavatele, o němž by mohlo být v rámci napadeného rozhodnutí rozhodováno. V souladu s ustanovením § 82 odst. 1 správního řádu, který stanoví podmínky pro napadení rozhodnutí odvoláním, resp. rozkladem není tedy možné proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení v částech A) a B) veřejné zakázky podat rozklad a není tedy ani možné, aby se předseda Úřadu v tomto řízení správností či zákonností tohoto rozkladového návrhu zadavatele věčně zabýval.
25. Nad rámec uvedeného jsem přesvědčen, že uvedený požadavek byl do rozkladu navrhovatelem vložen omylem či v důsledku formální chyby, když je zjevné, že původně (tedy ve svém návrhu) navrhovatel takového opatření, tedy zrušení zadavatelova rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení vůbec nenavrhoval, jak je mylně uvedeno v rozkladu.
26. Co se týče námitek navrhovatele směřujících proti zadávacím podmínkám, resp. proti požadavku zadavatele na prokázání kvalifikačního předpokladu předložením čestného prohlášení o realizaci nejméně tří obdobných dodávek v posledních 3 letech je nutno konstatovat, že se zcela míjejí s argumenty odůvodnění výroku II. napadeného rozhodnutí, kterým byl návrh navrhovatele v této části zamítnut z důvodu, že navrhovatel nebyl osobou k podání návrhu v této části oprávněnou, když návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele nepředcházely v zákonné lhůtě, ohledně zadávacích podmínek, podané námitky. Navrhovatel důvody, které Úřad k vydání výroku II. vedly, zcela ignoruje a pouze do jisté míry rozvádí svou argumentaci, předestřenou již v návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele. Z tohoto důvodu nemohou představovat účinnou obranu proti napadenému rozhodnutí

a není potřeba se jimi v rámci odůvodnění tohoto rozhodnutí ve vztahu k zadávacím podmínkám blíže zabývat.

27. K tomuto pouze na okraj nicméně dodávám, že po přezkoumání zákonnosti výroku II. napadeného rozhodnutí jsem dospěl k závěru, že Úřad postupoval správně, když návrh navrhovatele v části směřující proti zadávacím podmínkám z výše uvedeného důvodu zamítl. Pokud totiž navrhovatel nerespektoval zákonnou lhůtu pro podání námitek proti zadávacím podmínkám, které lze tedy uplatnit, resp. doručit zadavateli nejpozději do pěti dnů od uplynutí lhůty pro podání nabídek, nelze později doručené námitky považovat za námitky podané včas tak, jak je to vyžadováno v ustanovení § 110 odst. 7 zákona jako jedna z podmínek pro úspěšné podání návrhu na přezkoumání postupu zadavatele v zadávacím řízení. Pokud navrhovatel nepodal námitky ohledně zadávacích podmínek včas, což bylo dostatečně prokázáno již ve správním řízení prvního stupně, má právní úkon podání takovýchto námitek totožné právní důsledky, jako by podány vůbec nebyly a navrhovatel tedy ztratí možnost obrany podáním návrhu k Úřadu. V takovémto případě tedy Úřadu nezbyl jiný postup než návrh navrhovatele v této části zamítnout. Skutečnosti uvedené v návrhu, jejichž prostřednictvím navrhovatel brojí proti kvalifikačnímu parametru nastavenému zadavatelem tedy Úřad, ani jeho předseda nemohou učinit předmětem správního řízení zahájeného na návrh navrhovatele a blíže se jimi zabývat v rámci svého rozhodování.
28. Co se týče navrhovatelových rozkladových námitek posuzovaných optikou jeho vyloučení z účasti na zadávacím řízení, kdy navrhovatel pro porušení ustanovení § 6 zákona, kterého se měl dopustit zadavatel při koncipování jednoho z kvalifikačních předpokladů, nespátřuje v nesplnění tohoto kvalifikačního předpokladu zákonný důvod pro jeho vyloučení z účasti na zadávacím řízení, uvádím následující. Jak již bylo uvedeno výše, vzhledem ke skutečnosti, že navrhovatel neuplatnil v zákonné lhůtě námitky proti zadávacím podmínkám a jeho návrh na přezkoumání úkonů zadavatele byl tedy v této části podán osobou k tomu neoprávněnou, nezabýval se Úřad v rámci rozhodování o věci v prvním stupni, vzhledem k jeho vázanosti návrhem, ani problematikou zákonnosti předmětného kvalifikačního předpokladu ve vztahu k vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení. Úřad naopak správně posoudil situaci, kdy navrhovatel odmítl prokázat svou kvalifikaci podle podmínek zadavatele koncipovaných v rámci jeho výzvy k podání nabídek, jako nesplnění kvalifikace, pro které bylo nezbytné postupovat v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 zákona a navrhovatele z účasti v zadávacím řízení vyloučit.
29. K uvedenému lze tedy konstatovat, že Úřad postupoval správně, když výrokem I. napadeného rozhodnutí zamítl navrhovatelův návrh v části, která směřovala proti jeho vyloučení z účasti na zadávacím řízení. Rozkladové námitky navrhovatele, u kterých lze v drtivé většině pozorovat vztah k zadávacím podmínkám a které na předmět správního řízení o rozkladu v drtivé většině nedopadají, vzhledem k výše uvedeným argumentům nebudou tedy v odůvodnění tohoto rozhodnutí podrobněji posuzovány.
30. Pouze pro úplnost a nad rámec výše uvedených závěrů považuji za vhodné se nicméně vyjádřit k některým rozkladovým námitkám navrhovatele následovně.

31. Námitku navrhovatele, že žádná součást Policie ČR, jež provozuje DNA laboratoře, ani civilní pracoviště dosud nenakupovala takové množství izolačních souprav, aby mohl být uchazeči naplněn limit 3 dodávek v ceně 500 000,- Kč bez DPH, z čehož navrhovatel vyvozuje závěr, že tento požadavek je nerealistický, je nutno odmítnout s tím, že skutečnost, že dodávky v tomto rozsahu vůbec v minulosti realizovány nebyly a do zadávacího řízení se tak de facto nikdo nemohl přihlásit, je toliko pouhým tvrzením navrhovatele, které není podloženo žádnými relevantními důkazy, které by byly způsobilé tuto skutečnost prokázat.
32. Tvrzení navrhovatele nelze podpořit ani nabídkami ostatních uchazečů, kteří zadavatelem stanovený požadavek na předložení čestného prohlášení podle bodu 7. 3 výzvy k podání nabídky splnili, když čestné prohlášení o realizaci třech dodávek obdobného charakteru v rozsahu 500 000,- Kč zadavateli předložili. Dva z těchto uchazečů navíc předchozí dodávky plnili pro složky Policie ČR, což je v přímém rozporu s tvrzeními navrhovatele.
33. Argumentaci navrhovatele, že uchazeči o veřejnou zakázku měli možnost za situace, kdy v zadávací dokumentaci nebylo požadováno předložení seznamu v minulosti realizovaných zakázek s příslušnými osvědčeními, ale pouze s čestným prohlášením, uvést v tomto čestném prohlášení vědomě nepravdivé údaje, je třeba taktéž odmítnout.
34. V první řadě je třeba poukázat na dikci ustanovení § 62 odst. 3 zákona, který pro prokázání splnění kvalifikačních předpokladů ve zjednodušeném podlimitním řízení předepisuje předložení čestného prohlášení, z jehož obsahu bude zřejmé, že dodavatel kvalifikační předpoklady požadované zadavatelem splňuje. Uchazeč, se kterým má následně dojít k uzavření smlouvy je až před samotným uzavřením povinen předložit zadavateli originály nebo úředně ověřené kopie dokladů prokazujících splnění kvalifikace. Pokud tuto svou povinnost nesplní a neposkytne tak součinnost k uzavření smlouvy explicitně vyžadovanou zákonem, zadavatel s ním smlouvu neuzavře a osloví uchazeče, který se umístil na druhém místě.
35. Z výše uvedeného vyplývá, že zadavatel postupoval v souladu se zákonem, když k prokázání kvalifikačního předpokladu realizace nejméně tří obdobných dodávek v posledních třech letech s rozsahem minimálně 500 000,- Kč požadoval ve fázi prokazování kvalifikace čestné prohlášení, aniž by po uchazečích požadoval doklady a osvědčení. Z dikce výše uvedeného ustanovení zákona je ovšem taktéž zřejmé, že takovéto čestné prohlášení nemůže být pouze formulováno ve smyslu – dodavatel je způsobilý k plnění veřejné zakázky – tak, jak to učinil navrhovatel, ale z jeho obsahu musí být zřejmé, že dodavatel kvalifikační předpoklady splňuje. K tomuto je tedy potřeba, aby uchazeč o veřejnou zakázku uvedl v čestném prohlášení obsah dokumentů, které splnění kvalifikace prokazují tak, aby byl zadavatel na základě těchto informací schopen pořídit řádný protokol o posouzení kvalifikace uchazeče v souladu s ustanovením § 59 zákona. Originály, či ověřené kopie těchto dokumentů pak předkládá vítězný uchazeč zadavateli až před podpisem smlouvy.
36. Námitka navrhovatele, která směřuje proti skutečnosti, že zadavatel k prokázání kvalifikace požadoval čestné prohlášení, tedy nemůže obstát, když zadavateli takovýto postup stanoví

přímo zákon. Případný požadavek zadavatele, aby již ve fázi prokazování kvalifikace v rámci zjednodušeného podlimitního řízení byly uchazeči předkládány konkrétní dokumenty a osvědčení by se jevil jako nezákonný. Zadavateli takovéto právo ani povinnost totiž zákon neukládá. Navrhovatelův argument se tedy v tomto smyslu jeví jako bezpředmětný.

37. Co se týče tvrzení navrhovatele, že předmětný kvalifikační předpoklad nebylo možné splnit a uchazeči, kteří reagovali na výzvu k podání nabídek se tak ze strany navrhovatele ocitli v podezření, že v čestném prohlášení k prokázání kvalifikace uvedli vědomě nepravdivé údaje, uvádím následující. Jak již bylo předestřeno výše, navrhovatelem tvrzenou skutečnost, že uvedený kvalifikační požadavek zadavatele byl nereálný, vyvrací nabídky ostatních uchazečů, kteří čestným prohlášením svou kvalifikaci v tomto bodě prokázali. Vítězný uchazeč pak nese povinnost předložit k ověření údajů jím deklarovaných v čestném prohlášení originály či ověřené kopie potřebných dokumentů včetně osvědčení o svých předchozích realizovaných dodávkách v rozsahu požadovaném zadavatelem. Jejich nedoložením, popřípadě doložením nepravých dokladů či nepravdivých informací by vedlo k nesplnění kvalifikace a ve svém důsledku pak k vyloučení takového uchazeče z účasti v zadávacím řízení podle § 60 odst. 1 zákona.
38. Pro úplnost dodávám, že uvedením nepravdivých údajů by se taktéž uchazeče o veřejnou zakázku dopustil správního deliktu ve smyslu ustanovení § 120a odst. 1 písm. a) zákona, kterého se dopustí ten uchazeč, který předloží k prokázání splnění kvalifikace informace nebo doklady, které neodpovídají skutečnosti a měly nebo mohly mít vliv na posouzení jeho kvalifikace v zadávacím řízení. V případě, že by k odhalení skutečnosti, že uchazeč kvalifikační předpoklady nesplňuje, ale jejich splnění nepravdivě prokázal, došlo až po skončení zadávacího řízení, byla by takováto situace řešena v intencích práva trestního a příslušných ustanoveních stran náhrady škody. Vzhledem k tomu ovšem, že předmětné otázky netvoří předmět tohoto správního řízení, nebyl správní orgán dohledu v prvním ani ve druhém stupni kompetentní tyto okolnosti prověřovat.

VI. Závěr

38. Po zvážení všech aspektů dané věci, po zohlednění námitek navrhovatele i skutečnosti, že proti některým výrokům navrhovatelovy námitky nesměřovaly na základě zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
39. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výrocích uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Forenzní DNA servis, s.r.o., Janovského 18/1251, 170 00 Praha 7
2. Česká republika – Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Nádražní 2, 306 28 Plzeň 3

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy